

УТРО.

Изкукурига нѣкждѣ пѣтелъ,
 Че другъ, че третъ... селото цѣло грѣмна.
 Въ небесний сводъ безмълвенъ, мжтно — бѣлъ
 Руменина играе. Свѣтло. Съмна.

По стрѣхи ляставичета цвѣртятъ,
 На брѣста гукатъ гължи въ гнѣздата;
 Юрдечки, гжски квакатъ и гълчатъ
 Запжтили се рано къмъ рѣката.

Прѣдъ кжщний прагъ ступанка ранобудна
 Съсъ пшиника въ ржцѣ събра за мигъ
 Кокошкитѣ съ потомството имъ младо;

И въ утрината ясночела, чудна
 Кънти на говедаря бодрѣ викъ
 На паша вечъ подкаралъ крави, стадо.

КОНЯРИ.

Дружина палави момци конетѣ
 Довели да пасатъ въ ливадитѣ.
 Омайна нощъ. Луната пълна свѣти
 Надъ чукитѣ, грамадитѣ.

Плашти огънь. А околъ него сбрани
 Съдятъ момцитѣ въ приказки унесени.
 Едвамъ върбитѣ шушнатъ замечтани
 Надъ рѣчний брѣгъ надвесени.

Прѣхтятъ конетѣ прѣснати далече.
 Коняри морни сънь налегна вече,
 Не спятъ отъ тѣхъ най-малкитѣ.

Огъньтъ тлѣй. А скрити тѣ въ трѣвата
 Потайно чуватъ: кжщятъ се въ рѣката
 И гонятъ се русалкитѣ.